

Un procés per a uns estatuts

El claustre de la Universitat de València acaba d'aprovar el seu reglament. Uns estatuts acceptats per quasi tots els sectors, que volen potenciar estructures progressistes i arrelades al país. És la fi d'un procés llarg i difícil, però fructífer.

A la una i quart del migdia de divendres dia deu, es presentà la darrera de les esmenes al projecte d'estatuts que havia de discutir el claustre de la Universitat de València. En aquell moment, un ample somriure dels membres de la ponència i un inici d'aplaudiment que acallà —protocolària— la mesa foren l'expressió de la satisfacció que envaïa els

Vicent PARTAL

membres del Claustre. I no sense motiu. S'havia acabat, pràcticament, un llarg procés que ha conduït a dotar dels propis estatuts la més antiga de les universitats del País Valencià.

Un procés que ha tingut els inicis, inclús, abans de l'elecció de l'actual rector, Ramon Lapiedra, amb la designació de les norantanou persones que han integrat la comissió d'estatuts. Aquesta comissió es reunia per primera vegada el 14

de maig de l'any passat i nomenava un grup de quinze persones, que són les que en redactaren l'avantprojecte.

Des d'aquest punt inicial al deu de maig d'enguany, hores i hores de discussions, debats i transaccions, «fets amb una metodologia de debat i diàleg molt democràtica», en paraules de Vicent Soler —membre del grup de professors socialistes del claustre—, amb centenars

La mesa, amb el rector Lapiedra, aplaudint

d'esmenes presentades en tots els moments de la discussió i per tots els estaments universitaris, han conformat la lletra impre-

Vista general del claustre, en la discussió dels estatuts

/ Carles Francesc

/ Jordi Vicent

els nous estatuts

Una experiència que fa bona via

Vicent Martínez Sancho i Antoni Martínez Andreu van viatjar a la Universitat Autònoma de Barcelona per explicar el procés de formació del Bloc i el de redacció dels estatuts, a instàncies del Col·lectiu per una Universitat Autònoma, Científica i Catalana. El procés en la UAB ha estat més ràpid, i aquestes consultes es van realitzar després d'haver aprovat els estatuts, de cara a la for-

mació del nou claustre i de l'elecció del rector.

També a Mallorca, el rector de la Universitat, Nadal Batlle, comentà que, en alguns punts, l'exemple de la Universitat de València ha estat enriquidor i allisonador.

D'altra banda, la transició 21 del projecte d'estatuts, que fa referència a la regulació de contractació dels PNNs ha estat, igualment, imitada i seguida arreu de l'estat.

sa que tan decisiva serà en el futur de la Universitat, i que quedava formalment aprovada pel claustre constituent, a les tres i trenta minuts, amb tres-cents trenta-sis vots a favor, noranta-un en contra, cinquanta-vuit en blanc i un nul.

Un procés llarg i fructífer

La llarga durada dels debats ha motivat en algun moment la crítica interessada de certs sectors, especialment del diari *Las Provincias*, obsessionat a intentar descobrir il·legalitats en el procés i abocat a prestar suport a les postures feixistes del SEU i Alternativa Universitaria. Tanmateix, aquesta durada, segons explica el professor Javier de Lucas, ha estat, precisament, «un èxit, perquè ha permès arribar, des dels treballs de la comissió, a uns estatuts consensuats», que responen als anhels majoritaris de la universitat.

Com assenyalava Josep Guia, vice-rector d'estatuts, i membre del Bloc, «potser ha estat el procés més llarg de tots els que

s'han realitzat arreu de l'estat. A canvi, també ha estat el més participatiu».

El mateix Guia assenyalà a *EL TEMPS* com a aspecte molt significatiu dels nous estatuts el fet de ser autoreferents. «Són uns estatuts dignes i sobirans, i sense referències externes a altres lleis, que, tot i que són respectades, no hi són esmentades». I, ja en con-

cret, cal destacar-ne, sobretot, l'estructura en departaments, que seran les unitats bàsiques de la futura universitat i, òbviament, l'arrelament en el propi país». Un arrelament que, per al professor Vicent Martínez Sancho, «inicia un procés de recobriment». Procés que troba una de les expressions més clares en l'article 7,

amb el reconeixement oficial de la llengua catalana com a pròpia de la universitat.

El rector Ramon Lapiedra n'assenyala dos aspectes com a destacables: «l'amplia participació dels distints estaments a què dona lloc en els òrgans de govern i la preocupació per potenciar l'estructura departamental, amb el que

Alguns dels articles aprovats

Article 7

7.1. Són llengües oficials a la Universitat de València les que ho són del País Valencià. La llengua pròpia de la Universitat de València és la pròpia del País Valencià. Hom admet com a denominacions seues tant l'acadèmica: llengua catalana, com la recollida al text de l'estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, valencià (...).

Article 14

Els departaments són les

entitats universitàries que s'encarreguen d'organitzar i desenvolupar la investigació, les ensenyances i les altres activitats universitàries referents a un àrea de coneixement o conjunt d'àrees afinitat o relació de les quals en justifique l'agrupament orgànic, des d'un punt de mira científic i amb criteris d'eficàcia (...).

Article 15

Els departament imparteixen les disciplines per-

tanyents als plans d'estudis en un o més centres (...).

Article 163

163.4. La participació en els concursos implica el compromís, per part dels candidats, de romandre, si obtenen la plaça, en la Universitat de València almenys durant dos cursos acadèmics, amb el mateix règim de dedicació, i d'acreditar, a la fi d'aquests dos cursos, el coneixement de les llengües oficials a la Universitat de València.

això comporta, de cara a la possibilitat de crear nous títols o fer desaparèixer alguns dels que actualment imparteix la Universitat».

Els estudiants

Entre els estudiants —especialment entre els del Bloc d'Estudiants Agermanats—, la satisfacció pels resultats era també la norma. Rafa Company destacava que la participació estudiantil en el procés havia anat a més i que la forta representació que permetran els nous estatuts «permetrà una flexibilització del moviment estudiantil». Per a Empar Piera, representant dels estudiants socialistes, el text és satisfactori, «a pesar d'algunes divergències», divergències que Vicent Soler i altres professors del PSOE també remarcaven, malgrat la valoració global positiva que en feien.

Les explicacions de vot posteriors a la votació remarcaren la impressió general del procés: amb l'excepció —lògica— del representant d'Alternativa Universitaria, els restants claustrals que prengueren la paraula destacaren les possibilitats de futur que s'obriran per a una Universitat de València renovada que ara comença a caminar. Maria Teresa Yatas, en nom del Comitè d'Empresa, i els professors Rafael Pla, Javier de Lucas i Vicent Soler, en nom dels sectors que representaven en el claustre, es felicitaran per la consecució dels estatuts. Globus de color, aplaudiments i la música del *Gaudemus Igitur* —aquesta vegada i solemnement sí—, clogueren un dia i un any per a la història.

Ho digué el rector: «Fructífera i plena vida als nous estatuts de la Universitat de València».

El Bloc, l'impuls de la renovació

Vicent SANCHIS

La renovació de la Universitat de València ha estat possible gràcies a un grup de gent de procedència diversa —per estaments i per matisos ideològics—, que han format allò que ja es coneix pertot arreu com

moment del canvi de Martínez Colomer, hi ha un moviment a la Universitat, en el qual intervé molta gent, amb un component renovador i nacionalista».

«D'una banda, hi havia el Col·lectiu Lluís Vives. De l'altra, Josep Guia, que aglutinava molts PNNs de

Lapiedra—, que intenta jugar-hi fort. Però, aviat, són desmarcats pel corrent que formarà el Bloc. «Calgué prendre algunes decisions, diguem-ne, dures —assenyala Martínez Sancho—, que van deixar fora alguna gent, de cara a assolir un perfil ideològic de-

/ Jordi Vicent

Vicent Martínez, estudiant del BEA

/ Jordi Vicent

Vicent Martínez Sancho

el Bloc. El Bloc per una Universitat moderna, progressista i valenciana, com van definir-se en els primers moments. La força majoritària en el claustre, a la qual pertany el rector, Ramon Lapiedra.

¿Com es forma aquesta iniciativa? ¿Qui la compon? ¿Quines en són les expectatives i quin nés el futur? Segons Vicent Martínez Sancho, del Col·lectiu Lluís Vives —un dels embrions del Bloc—, membre de la ponència i professor de la Facultat de Físiques, «quan vingueren les eleccions a rector, en el

les facultats de Ciències. I, també, gent provinent de Comissions Obreres, al voltant de Rafa Pla, amb molta força, igualment, entre els PNNs. Finalment, hi havia un darrer grup format per alguns independents, de diversa procedència, com ara Joan Oleza, Juan Segura, Pérez Ferré...»

En aquest moment, ja propera l'elecció del nou rector, el PSOE es mira tot aquest moviment, aquelles reunions, i forma un grup —el grup dels vint, entre els quals hi havia Ramon

finió i amb el suport de la majoria, i, també, una garantia d'efectivitat i eficàcia».

Segons Antoni Martínez Andreu, membre de la Ponència i professor de la Facultat de Químiques, «el Bloc es consolida en el primer dia del Claustre. Allí presenta una sèrie de propostes que són aprovades amb uns resultats sorprenents, per un gran nombre de vots. Això es el principi». Després, vingué la presentació de Lapiedra com a candidat, i la seua elecció com a rector.